

POSTANOWIENIE

Dnia 21 lipca 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **M. G.** ,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu 21 lipca 2025 r.
zażalenia obrońcy skazanego
na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego
Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z 1 kwietnia 2025 r., sygn. akt II WKK 20/25,
o odmowie przyjęcia kasacji
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z 24 stycznia 2025 r., sygn. akt II AKa 152/24

postanowił
utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z 1 kwietnia 2025 r., sygn. akt II WKK 20/25, Zastępca Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie, odmówiła przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z 24 stycznia 2025 r., sygn. akt II AKa 152/24.

Podstawą rozstrzygnięcia było to, że wyrok Sądu odwoławczego nie kończy postępowania w stosunku do M. G. , co wobec treści art. 519 k.p.k. stanowi przeszkodę do wniesienia kasacji. Jednocześnie nie uwzględniono wniosku

obrońcy M. G. o ewentualne potraktowanie kasacji jako skargi na wyrok sądu odwoławczego w trybie art. 539a k.p.k. oraz przywrócenie terminu do wniesienia tej skargi. Z uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia wynika, że – zdaniem obrońcy M. G. - zainicjowanie wskazanego trybu skargowego byłoby niewystarczające do osiągnięcia zamierzonych celów, wobec ograniczeń wiążących się z takim trybem. Wobec wzajemnego wykluczania się argumentacji zaprezentowanej w zakresie skorzystania z instytucji określonej w art. 539a k.p.k., pismo ostatecznie zostało potraktowane jako kasacja, której odmówiono przyjęcia.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniósł obrońca M. G. , zaskarżając je w części dotyczącej skargi, w którego treści znajduje się faktyczna odmowa i przyjęcia złożonej w trybie art. 539a k.p.k. skargi od wyroku sądu odwoławczego z dnia 24 stycznia 2025 r. sygn. akt II AKa 152/24 uchylającego wyrok Sądu I instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania oraz wynika z niego, że nie rozpoznano wniosku o przywrócenie terminu. Zarzucił on:

„a) Naruszenie art. 539a k.p.k. w zw. z art. 530 §2 k.p.k. poprzez faktyczną odmowę przyjęcia złożonej skargi od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 24.01.2025 r. sygn. akt II Aka 152/24 pomimo, że skarga została sformułowana w sposób jednoznaczny i obowiązkiem sądu apelacyjnego było sprawdzenie jej pod względem formalnym i rozstrzygnięcie o jej przyjęciu bądź oddaleniu.

b) Naruszenie art. 126 §1 i 2 k.p.k. przez nierozpoznanie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia skargi pomimo, iż Sąd Apelacyjny w Szczecinie był zobowiązany do rozstrzygnięcia w formie postanowienia, na które przysługuje zażalenie” i wniósł o „Uchylenie zaskarżonego zarządzenia Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 1 kwietnia 2025 r. sygn. akt II WKK 20/25 w części dotyczącej skargi wniesionej w trybie art. 539a k.p.k. a także wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia tej skargi i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Przewodniczącemu II Wydziału Sądu Apelacyjnego w Szczecinie.”

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się bezzasadne i to w stopniu oczywistym. Warto bowiem przypomnieć, że przyczyny, które zadecydowały o potraktowaniu pisma obrońcy

wyłącznie jako kasacji oraz powody odmowy jej przyjęcia, zostały w sposób jasny wyłożone w uzasadnieniu zaskarżonego zarządzenia. Powtarzanie tej argumentacji jest zbędne, natomiast żądanie skarżącego w zaistniałej sytuacji nie ma racjonalnych podstaw.

Z przytoczonych powodów kwestionowane zarządzenie należało utrzymać w mocy.

[J.J.]

[a.ł.]